

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 1982/05
15.12.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić i Nevene Milojčić, članova veća, sa savetnikom suda Vesnom Karanović, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi Preduzeća "AA", koga zastupa advokat AB, izjavljenoj protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Uprave carina 01/11 broj U/II -1260 od 03.12.2004. godine, u predmetu carine, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 15.12.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba se UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije, Uprave carina 01/11 broj U/II -1260 od 03.12.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Carinarnice Beograd broj U/I-4448/2004 od 03.09.2004. godine koje je doneto u smislu člana 105. Carinskog zakona ("Službeni glasnik RS" br. 73/2003), izmenjeni su podaci u JCI UV-4 broj 3994 od 14. 02. 2004. godine CI Luka Beograd, u rubrikama 33 i 47, a tužilac je obavezan da plati iznos od 76.220,50 dinara, na ime manje plaćene carine za robu stavljen u slobodan promet po predmetnoj JCI UV-4, a iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rešenja.

U podnetoj tužbi tužilac preko punomoćnika osporava zakonitost rešenja tuženog organa, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, učinjenih povreda pravila postupka i pogrešne primene zakona. U tom smislu navodi da je Carinarnica rešavajući po službenoj dužnosti u konkretnom slučaju ispravila konačni pravosnažni i izvršni upravni akt - JCI na osnovu člana 105. Carinskog zakona, bez navođenja pravnog osnova kao i razloga propisanih Zakona o opštem upravnom postupku. Smatra da u konkretnom slučaju nije bilo mesta primeni člana 105. novog Carinskog zakona kojim je propisan postupak naknadne kontrole, kao i da Odeljenje revizije nije navelo nijednu jedinu novu činjenicu kao netačnost koja bi predstavljala osnov za primenu navedenog člana, pri čemu se novom činjenicom ne može smatrati inicijalni akt Uprave carina - Raspis, kojim Uprava carina retroaktivno svrstava predmetnu robu u novi tarifni broj. Posebno ukazuje da osporeno rešenje nema razloga o odlučnim činjenicama, i predlaže da sud tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu ostao je u svemu pri razlozima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i svih spisa ove upravne stvari, Vrhovni sud je našao:

Tužba je osnovana.

Iz spisa predmeta proizlazi da su rešenjem prvostepenog organa u smislu člana 105. Carinskog zakona ispravljani, a ne izmenjeni kako se navodi u obrazloženju osporenog rešenja, podaci u deklaraciji UV-4 broj 3994 od 14.02.2004. godine CI "Luka" Beograd, za robu muzičke linije "JVC", a tužilac obavezan da plati iznos od 76.220,50 dinara na ime manje plaćenog carinskog duga za predmetnu robu stavljen u slobodan promet po navedenoj deklaraciji, jer je Komisija Carinarnice zapisnikom broj D-2464/2 od 02.6.2004. godine, konstatovala da ta roba nije pravilno svrstana po Carinskoj tarifi u tarifni stav 8519.999000 već da se ta roba pravilno svrstava u tarifni stav 8527.319800 Carinske tarife sa stopom carine 15%.

Ocenjujući zakonitost rešenja prvostepenog organa tuženi organ je, nakon pribavljanja mišljenja svoje stručne službe o pravilnosti tarifiranja uvezene robe, a u postupku izvršenja svog rešenja od 24.08. 2004. godine kojim je poništio rešenje prvostepenog organa od 28. 06. 2004. godine, ocenio da žalba izjavljena na rešenje prvostepenog organa od 03. 09. 2004. godine nije osnovana, jer je u konkretnom slučaju pravilno primenjena odredba člana 105. Carinskog zakona ("Službeni glasnik RS" br. 73/2003), kojom je propisano da carinski organ može po službenoj dužnosti ili na zahtev deklaranta, proveravati ispravnost deklaracije i posle puštanja robe, a odredbom stava 5. istog člana ovog Zakona propisano je da ako se naknadnom proverom deklaracije utvrdi da su propisi koji uređuju carinski postupak primenjeni na osnovu neistinitih ili nepotpunih podataka, carinski organ će, u skladu sa propisima preduzeti mere za pravilno sprovođenje postupka u skladu sa novim okolnostima. Pri ovome je tuženi organ naveo da u konkretnom slučaju Carinarnica nije ni sprovela ponavljanje postupka carinjenja po službenoj dužnosti u smislu odredbi Zakona o opštem upravnom postupku, već je postupala u skladu sa odredbom člana 105. Carinskog zakona. Nakon sprovedenog postupka naknadne kontrole podataka o uvezenoj robi, kao i u postupku naknadne kontrole nije ni utvrđeno postojanje neke nove činjenice za ponavljanje postupka u skladu sa odredbama Zakona o opštem upravnom postupku, već je utvrđeno postojanje neistinitih, odnosno netačnih podataka u pogledu svrstavanja predmetne robe u tarifni stav

Po oceni Vrhovnog suda Srbije, tužilac osnovano osporava pravilnost osporenog rešenja tuženog organa. Naime, odredbama člana 105. Carinskog zakona propisano je da carinski organi imaju ovlašćenje da vrše naknadnu kontrolu deklaracije robe, ali ovim odredbama propisane su različite vrste kontrola. Odredbom stava 7. navedenog člana ovog zakona propisano je da se kontrola iz stava 5. tog člana sprovodi po posebnom postupku, pa je stoga po oceni Vrhovnog suda Srbije, u svakom konkretnom slučaju kontrole koja se sprovodi primenom člana 105. Carinskog zakona potrebno navesti koja je po vrsti kontrola sprovedena. Ovo s razloga što je prilikom primene odredbe člana 105. Carinskog zakona, carinski organ dužan da postupi u skladu sa odredbom člana 22. Carinskog zakona, kojim je propisano da se pred carinskim organima primenjuju odredbe zakona koji uređuje opšti upravni postupak, a rešenje po odredbi člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list br. 33/97), između ostalog treba da sadrži utvrđeno činjenično stanje, te pravne propise i razloge koji upućuju na rešenje kakvo je dato u dispozitivu. Takođe, u slučaju kontrole primenom stava 5. člana 105. Carinskog zakona ista se sprovodi na način propisan odredbama Pravilnika o načinu sprovođenja radnji i mera u postupku kontrole prihvaćene deklaracije ("Službeni glasnik RS" br.53/03), pa je prema članu 4. pomenutog Pravilnika carinski organ o sprovođenju radnji i mera iz člana 95. i 105. stav 5. Carinskog zakona i člana 2. i 3. ovog Pravilnika dužan da obavesti deklaranta ili njegovog zastupnika, odnosno drugog učesnika u carinskom postupku. U vezi napred navedenog, u prvostepenom rešenju je navedena samo odredba člana 105. Carinskog zakona, pa se stoga po oceni ovog suda ne može zaključiti koja je kontrola sprovedena, jer ukoliko se radi o kontroli iz stava 5. člana 105. Carinskog zakona, kako je navedeno u obrazloženju osporenog rešenja, koja se sprovodi po posebnom Pravilnikom propisanom postupku, o tome nisu dati razlozi ni u osporenom rešenju, niti u prvostepenom rešenju. U vezi s tim sud je imao u vidu zapisnik Komisije carinskih radnika, ali se za sada ovaj zapisnik ne može prihvatiti kao dokaz o sprovođenju posebno propisanog postupka, jer iz istog to ne proizilazi. Takođe, sud ukazuje da se rešenjem prvostepenog organa pogrešno ispravljaju podaci u JCI, umesto da se isti menjaju, jer se ne radi o pogrešno unetim podacima, već o pogrešno utvrđenim podacima.

Konačno, Vrhovni sud Srbije nalazi da je obrazloženje prvostepenog rešenja nejasno, jer u obrazloženju rešenja nije naveden činjenični osnov za zaključak tog organa o pogrešno prijavljenom tarifiranju robe, osim konstatacije da je Komisija pregledala uveznu dokumentaciju za izmenu podataka o tarifiranju. Za razliku od prvostepenog, osporeno rešenje otklanja ove nejasnoće, ali kako je tuženi organ utvrđivao činjenični osnov za rešenje prvostepenog organa, bio je dužan da sa ovim činjenicama upozna tužioca.

Stoga je u ponovnom postupku potrebno otkloniti povrede pravila postupka na koje je ukazano u ovoj presudi, tako što će se tužiocu omogućiti da se izjasni o činjenicama i okolnostima od značaja za donošenje rešenja, a nakon toga uz davanje jasnih i potpunih razloga i pravilnu primenu materijalnog propisa doneti pravilno i na zakonu zasnovano rešenje.

Sa napred iznetih razloga, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud je primenom odredbi člana 41. stav 2. a u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude, s tim što su primedbe suda iznete u ovoj presudi obavezne za tuženi organ u smislu odredbi člana 61. istog zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 15.12.2005. godine, U.br. 1982/05

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Karanović, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpavka

MĐ